

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Kosicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie 16 marca 2023 r. w Warszawie

sprawy z powództwa A. S. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w W. i Dyrektora
Aresztu Śledczego w W.-(...)

o uchylenie orzeczenia dyscyplinarnego

I. oddała powództwo;

II. odstępuje od obciążania A. S. (1) kosztami zastępstwa procesowego pozwanych.

Sygn. akt VII P 25/22

UZASADNIENIE

Orzeczeniem nr (...) Dyrektora Aresztu Śledczego w W.-(...) z 21 października 2020 r. A. S. (1) została obwiniona o utrzymywanie nielegalnych kontaktów z osadzoną M. K., przyjmowanie od osadzonej korzyści materialnej, co skutkowało nielegalnym przekazywaniem ww. osadzonej odzieży oraz artykułów żywnościowych, a także informowanie jej o terminach przeprowadzonych kontroli celi (orzeczenia nr (...) Dyrektora Śledczego w W. - (...) z 21 października 2020 r. – akta postępowania odwoławczego).

Orzeczeniem nr (...) Dyrektora Aresztu Śledczego w W.-(...) z 22 lutego 2021 r. A. S. (1) została uznana za winną popełnienia zarzucanych przewinień i orzeczono wobec powódki karę dyscyplinarną wydalenia ze służby wskazanej w art. 232 pkt 7 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2020 r. poz. 848 (orzeczenie nr (...) Dyrektora Aresztu Śledczego w W. – (...) z 22 lutego 2021 r. – akta postępowania odwoławczego).

22 marca 2022 r. obrońca powódki wniósł odwołanie od powyższego orzeczenia Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w W.-(...). Orzeczeniem z 12 maja 2021 r. Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w W. utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy (orzeczenie Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w W. – akta postępowania odwoławczego).

Pozwem z 7 czerwca 2021 r. skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa

– Dyrektorowi Okręgowemu Służby Więziennej w W. oraz Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w W.-(...), powódka A. S. (1), zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, odwołała się od orzeczenia Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w W. z 12 maja 2021 r. nr (...) (...) i utrzymującego w mocy orzeczenie nr (...) Dyrektora Aresztu Śledczego w W.-(...) z 22 lutego 2021 r. w sprawie (...) (...) o ukaraniu powódki dyscyplinarną karą wydalenia ze służby, wnosząc o uchylenie ww. orzeczeń i przywrócenie powódki do służby na dotychczas zajmowanym stanowisku (k. 1-30 akta VII P 31/21.).

Postanowieniem z 28 lipca 2021 r. sygn. akt VI P 163/21 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał tę sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych jako właściwemu rzeczowo i miejscowo (k. 32 akta VII P 31/21).

Zarządzeniem z 8 września 2021 r. zarządzono zwrotu pozwu na podstawie art. 130^(1a) § 1 i 2 k.p.c. z powodu dołączenia do pozwu jednego zamiast dwóch odpisów pozwu wraz z załącznikami (k. 46 akta VII P 31/21).

Odpis zarządzenia doręczono pełnomocnikowi powódki 4 października 2021 r. (k. 48 akta VII P 31/21). W odpowiedzi na powyższe, pismem z 11 października 2021 r. pełnomocnik oświadczył, że nie jest już pełnomocnikiem powódki, a pełnomocnictwo zostało ograniczone do sporządzenia i złożenia pozwu i po tej dacie dokumentacja została zwrócona klientce (k. 49 akta VII P 31/21).

Ponadto w piśmie z 15 października 2021 r. (data przyjęcia na biurze podawczym) powódka poinformowała, że 8 października 2021 r. uzyskała informację od pełnomocnika o potrzebie złożenia odpisu pozwu wraz z załącznikami. Do pisma załączyła odpis pozwu wraz z załącznikami. Wyjaśniła również, że pełnomocnik był umocowany w sprawie do sporządzenia pozwu i z ostrożności procesowej wniosła o przywrócenie terminu do złożenia dokumentów (k. 51 akta VII P 31/21).

Zarządzeniem z 19 października 2021 r. powódka została wezwana do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wnioski o przywrócenie terminu w terminie 7 dni od dnia doręczenia pod rygorem odmowy przywrócenia terminu oraz zwrotu pisma z 15 października 2021 r. i pozwu (k. 52 akta VII P 31/21).

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, w piśmie procesowym z 15 listopada 2021 r. powódka wskazała, że udzielone przez nią w sprawie pełnomocnictwo obejmowało jedynie zakres przygotowania i złożenie pozwu. Pozew i dokumenty zostały jej zwrócone przez pełnomocnika. Wskazała również, że z uwagi na jednoczesną zmianę adresu zamieszkania oczekiwała na sygnaturę akt sprawy, aby poinformować sąd o potrzebie kierowania pism na jej adres. O sygnaturze akt dowiedziała się od byłego pełnomocnika, który jednocześnie poinformował ją o treści zobowiązania sądu, a jego wykonanie nastąpiło w terminie 7 dni od dnia, w którym uzyskała o nim informację (k. 59 akta VII P 31/21).

Postanowieniem z 8 grudnia 2021 r. sąd oddalił wniosek powódki o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych pozwu (k. 61 akta VII P 31/21).

Postanowieniem z 8 lutego 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt III APz 2/22 na skutek zażalenia A. S. (1) od powyższego postanowienia oddalił zażalenie (postanowienie – k. 87, uzasadnienie – k. 97-102 - akta VII P 31/21).

Pozwem z 15 czerwca 2022 r. skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Okręgowemu Służby Więziennej w W. oraz Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w W.-(...), powódka A. S. (1) ponownie odwołała się od orzeczenia Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w W. z 12 maja 2021 r. nr (...) (...) i utrzymującego w mocy orzeczenie nr (...) Dyrektora Aresztu Śledczego w W.-(...) z 22 lutego 2021 r. w sprawie (...) (...) o ukaraniu powódki dyscyplinarną karą wydalenia ze służby, wnosząc o uchylenie ww. orzeczeń i przywrócenie powódki do służby na dotychczas zajmowanym stanowisku oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych poniesionych kosztów procesu, w tym kosztów ewentualnego zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powódka wniosła o przywrócenie terminu do złożenia pozwu, wskazując, że wcześniej złożony pozew o tożsamej treści w sprawie o sygn. akt VII P 31/21 został zwrócony z winy pełnomocnika, na co nie miała wpływu (pozew - k. 3-7 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie, Skarb Państwa – Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w W. wniósł oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm prawem przepisanych (odpowiedź na pozew z 18 lipca 2022 r. – k. 35-39 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie, Skarb Państwa - Dyrektor Aresztu Śledczego w W.-(...) wniósł o zwolnienie Dyrektora Aresztu Śledczego w W. od dalszego udziału w sprawie w oparciu o art. 67 § 2 k.p.c. w zw. z art. 263 ustawy z 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej. Ewentualnie, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych (odpowiedź na pozew z 26 sierpnia 2022 r. – k. 46-48 a.s.).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 263 ustawy z 9 kwietnia 2010 r. o służbie więziennej (Dz. U. z 2020 r. poz. 848, tj. w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonego orzeczenia dyscyplinarnego) od orzeczenia oraz postanowienia kończącego postępowanie dyscyplinarne funkcjonariuszowi przysługuje prawo wniesienia odwołania do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu pracy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia lub postanowienia wraz z uzasadnieniem.

W przypadku, gdy złożenie odwołania w postępowaniu dyscyplinarnym nastąpi po terminie, art. 253 ust. 4 tej ustawy przewiduje, że jeżeli niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn od obwinionego niezależnych, obwiniony w terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana. Przepis ten nie dotyczy jednak sytuacji, gdy odwołanie po terminie zostanie złożone do sądu w trybie art. 263 ustawy i nie zawiera ona przepisów regulujących taką sytuację. Zgodnie natomiast z art. 259 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego dotyczące:

- 1) porządku czynności procesowych, z wyjątkiem art. 117 i art. 117a tej ustawy;
- 2) wezwań, terminów, doręczeń i świadków, z wyłączeniem art. 184 tej ustawy oraz możliwości nakładania kar porządkowych.

Jakkolwiek zatem Sąd Najwyższy wypowiedział się o zasadach rozpoznania odwołań od orzeczeń dyscyplinarnych organów pozasądowych w uchwale z 21 kwietnia 2016 r. w sprawie III PZP 4/16 wskazując, że do postępowania sądowego wszczynanego przez wniesienie do sądu pracy odwołania od orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne na podstawie art. 263 ustawy o Służbie Więziennej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, to w sprawie niniejszej nie może znaleźć zastosowania art. art. 167 k.p.c., ani też art. 265 k.p. określający zasady przywrócenia terminu do dokonania czynności, której nie dokonał pracownik bez swojej winy, ponieważ przedsądowy etap wniesienia odwołania od orzeczenia wyższego przełożonego dyscyplinarnego podlega rygorom ustawy kodeks postępowania karnego.

Zgodnie z art. 122 § 1 i 2 k.p.k. czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna, a zawite są terminy do wnoszenia środków zaskarżenia. Warunki przywrócenia terminu zawitego wskazuje art. 126 § 1 k.p.k. w myśl którego jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana.

Sąd zważył, że pierwszy pozew w sprawie z powództwa A. S. (1) w przedmiocie odwołania od orzeczenia dyscyplinarnego, zarejestrowany pod sygn. akt VII P 31/21, został zwrócony zarządzeniem z 8 grudnia 2021 r. z przyczyn formalnych. Toczyło się następnie postępowanie dwuinstancyjne w przedmiocie przywrócenia terminu do uzupełnienia braków formalnych odwołania. Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowieniem z 8 lutego 2022 r. oddalił

zażalenie powódki, stwierdzając, że zwrot pozwu był uzasadniony i brak było podstaw do przywrócenia terminu do uzupełnienia braków formalnych pozwu powódce reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika.

Bezsporne w niniejszym postępowaniu było, że odwołująca nadała pozew wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu w urzędzie pocztowym 13 czerwca 2022 r., tj. po dwóch miesiącach od doręczenia odpisu orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z uzasadnieniem, które odebrała 13 kwietnia 2022 r.

Czynności tej A. S. dokonała zatem z naruszeniem 7-dniowego terminu, o którym mowa w art. 126 § 1 k.p.k.

W ocenie sądu, naruszenie terminu do wniesienia odwołania było nadmierne i nastąpiło z przyczyn leżących po stronie odwołującej. Brak było też podstaw do przywrócenia terminu do jego złożenia, ponieważ powódka nie złożyła ponownie pozwu bezzwłocznie po doręczeniu jej prawomocnego postanowienia oddalającego jej zażalenie na zarządzenie o zwrocie pozwu – upłynęły bowiem kolejne dwa miesiące zanim wniosła kolejny pozew.

Mając na względzie powyższe, sąd oddalił odwołanie, jako spóźnione o czym orzekł w punkcie I. sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze trudną szczególnie okoliczności sprawy dotyczące powódki, która znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, zdrowotnej i rodzinnej (zeznania powódki k. 92, 00:42:40).